

Poselství k neděli sv. Trojice

**NENARODÍ-LI SE KDO ZNOVU,
NEMŮŽE SPATŘIT KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ.
J3,3**

Duch završuje dílo sv. Trojice, která je samostatná a dává pak i samostatnost člověku. Teprve ti, kdo jsou

zrozeni z Ducha, jsou tedy samostatní.

Když jsem se zeptal jednoho bratra, jak uvěřil, řekl, že víru sál už s mateřským mlékem. Na hloupou otázku, hloupá odpověď. Kdo může říct, jak uvěřil? Duch vane kam chce a my nevíme, odkud a kam směřuje. A tak ho nemůžeme hledat ani v mateřském mléce, ani v tělesném původu. Rádi bychom někdy stavěli na svém původu, na prostředí, do kterého jsme se narodili. Rádi bychom se spolehli na to, že nás matička církev doveze jako tank do nebes, ale nemůžeme spoléhat na pozemské věci. Každý sám se musí narodit znova. Někdo se narodil církevním rodičům, jiný ne-církevním. Ale každý věřící se narodil shůry, a tak se stává svým pozemským rodičům, pokud jsou

věřící jako on, bratrem či sestrou. A mohli bychom mluvit ještě přesněji a všechno zvlášť vysvětlovat a rámovat jako obrázek, který si pak rádi pověsíme na zeď. A stejně nám to nepomůže, protože nikdo nemůže způsobit, aby se zrodil, natož z Ducha. Farizeus Nikodém měl pravdu, když řekl, že nikdo nemůže vlézt do těla své matky a podruhé se narodit. I my se někdy vracíme do své matky církve, do svého kostelíčka, abychom tam konzumentsky načerpali novou sílu a znova ožili, znova se narodili. Ale ono to nefunguje, protože jsme to jen my, kdo za tímto sobectvím stojí. Znovuzrození je vždycky překvapení, které jsme nečekali, proto si ho vážme a radujme se z něj.

Adam Balcar,
kazatel ČCE v Novém Městě p/S

Jdi a jednej také tak!

Po smrti českého malíře a grafika Františka Tichého (1961) jsem byl se svou ženou na souborné výstavě jeho díla. Překvapila nás řada zpracování námětu milosrdného Samaritána. Na jedné černobílé grafice byla zobrazena drsná, skalnatá krajina, ostrá skaliska a hluboké propasti. Jako ztraceni tu jsou dva lidé. Jeden se sklání nad druhým, opodál stojí mezek. Obraz říká: lidský život je nebezpečná cesta mezi skalisky a nad propastí. Lehko se ti může stát neštěstí. Také však můžeš dostat bližního, který se nad tebou skloní a bude s tebou.

Na jiné grafice jsem si všiml těch dvou, kteří raněného minuli. Jeden mizí za ostrou skalkou. Druhý se trapně ohlíží po raněném. A milosrdný potulný obchodník teprve přijíždí. Nejvíce nás fascinoval úporný zápas umělce s ústředním motivem. V jedné práci má raněný tvář Ježíše Krista. Obraz přivolává snímání z kříže. Muž bolesti, k němuž se sklání Josef z Arimatie. Kdo vlastně je ten raněný na cestě? Není to sám Kristus?

Hned na sousedním pokusu měl Kristovu podobu ten, kdo se nad polomrtvým, položivým neznámým sklání, aby mu poskytl první pomoc a pak jej vezl do bezpečí.

Grafiky vznikaly řadu let a Tichý se k tématu vracel často, tak jako k námětu rytíře Dona Quijota a utrpení, ale třeba i tanečnic. U Samaritána hledal pravý úhel pohledu, jindy byla důležitá celá scéna, jinde detail. Ale hlavně: kdo se to nad člověkem sklání? A kdo je vpravdě ten, nad kým se „milosrdenstvím pohnutý“ sklání? Podobenství o milosrdném Samaritáně je slavné. V předminulém století dostali jeho jméno stateční mužo-

vé a ženy, kteří se rozhodli za války pomáhat raněným bez pohledu na stranu, za kterou nebo po které stříleli. A bez ohledu na to, zda jde o ofi-círy nebo obyčejné vojáky.

Při náboženství mi pak při opakování řekl horlivý žák: „A pak tam šel člověk od Červeného kříže a měl s sebou lékárníčku.“

Zákoník položil otázku: „Mistře, co

mám dělat, abych měl podíl na věčném životě“ – „Co je psáno v Zá-koně? Jak to tam čteš?“ – „Miluj Hospodina, svého Boha, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí! A miluj bližního jako sám sebe.“ Správně jsi odpověděl. Jednej podle toho a budeš živ.“

Dokončení na str. 4

František Tichý: Milosrdný Samaritán, 1948

Setkání křesťanských zdravotníků

ZAOSTŘENO NA BLÍZKO

„Péče o člověka na jeho životní cestě – stárí jako šance a úkol“

V Nemocnici Milosrdných sester sv. Karla Boromejského (NMSKB) v Praze 1 se v sobotu 16. května 2009 uskutečnilo čtvrté setkání křesťanských zdravotníků tentokrát s tématem „Péče o člověka na jeho životní cestě – stárí jako šance a úkol“. Zúčastnilo se ho téměř 250 zdravotních pracovníků z celé ČR.

Fenomén péče o starého člověka na jeho životní cestě byl představen jako obecný majetek lidstva a také jako fenomén, který má v křesťanství své specifické vyjádření. Zaměřili jsme se na něj z pohledu psychologie, teologie a obecné lidské zkušenosti, abychom tak lépe vnímali jejich místo obecně v lidské kultuře a specificky v oblasti péče o nemocné.

Organizátoři pro seminář zvolili následující témata: - Vztah ke stárí v proměnách času; Psychologie stárí; - Stárí v pohledu Bible; - Jak se jako zdravotní sestra mohu během práce podílet na duchovní službě starým a nemocným lidem; - Svědectví: Jak prožívám svůj současný stav (léta přibývají, zdraví ubývá); - Jak jsem doprovázel a doprovázím seniory v pastýřské službě.

Setkání křesťanských zdravotníků, již tradičně pořádalo Arcibiskupství pražské - Pastorační středisko, Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského a Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského.

Jako přednášející vystoupili odborníci: MUDr. Mgr. Ludmila Bartůšková; P. Angelo Scarano, S.S.L. Th.D.; P. Mgr. Marek Drábek, DiS.; Mgr. et Mgr. Miroslav Edinger; P. ThLic. Vladimír Málek jako moderátor programu a P. Doc. Ing. Mgr. Aleš Opatrný, Th.D., který byl též garantem této akce.

www.boromejky.cz, www.nmskb.cz

AKTUALITA

Zlaté srdce pro Evropu

Slavnostní předání této ceny Kruhu přátel česko-německého porozumění, která byla pro r. 2009 udělena ThDr. J. Oterovi za dlouholeté úsilí o nápravu česko-německých vztahů, se bude konat v pátek 12. června v 18.30 h v kostele Martina ve zdi v Praze I, Martinská ul.8. Čestnou jehlici "Zlatého srdce" předá vyznamenanému německý předseda H. Böttcher, za ČCE promluví k jubileantovým 90nám Mgr. M. Rejchrt. Zároveň bude představeno němec-

ké vydání autorovy knížky "Za mřížemi a ostnatými dráty" - "Hinter Gitter und Stacheldraht".

Pořad bude moderovat Mgr. G. Frey-Reininghaus, tajemník ekumenického oddělení ČCE, za spoluúčasti zástupců německého sboru u Martina ve zdi. - Časový rozsah slavnosti, která bude doplněna hudebními vložkami, by neměl přesáhnout 45 minut. Hosté srdečně zváni!

Z církví doma i ve světě

BANKÁR V NIGÉRII ZALOŽIL RÁDIO, KTORÉ CHCE ŠÍRIT ZBOŽNOST
Lagos – ENI. Nigérijský bankár Erastus Akingbola spustil rozhlasovú stanicu, ktorá sa usiluje propagovať morálne hodnoty, etiku, a zbožnosť ako základné princípy budovania národa v krajine, ktorá zakazuje priame náboženské vysielanie. „Chceme využiť silu masmédií na nápravu a znovuvybudovanie hodnotového systému v našom národe. Nekážeme náboženstvo. Kážeme zbožnosť, morálku, etickosť a zdravé hodnoty“, povedal Akingbola, ktorý je sám kresťanom a profesijne pracuje ako výkonný riaditeľ Interkontinentálnej banky. V Nigérii je okolo 90 štátnych a súkromných rozhlasových staníc. Novozaložené rádio Inspiration FM je však prvou stanicou, ktorá si za svoj cieľ zvolila napomáhanie zbožnosti. „Komunikujeme to správne posolstvo, ktoré pomôže mladým dosiahnuť vznešené ambície a veľkosť prostredníctvom tvrdej práce, zbožnosti, a občianskych pravidiel. V Inspiration FM veríme, že dokážeme pretvoriť náš utlčený sociálny charakter, veríme, že môžeme pretvoriť budúcnosť našej spoločnosti na lepšiu. Veríme, že Nigéria môže byť lepšia“, vysvetlil Akingbola. Nigéria je najľudnatejšou africkou krajinou. Zo 146 miliónov obyvateľov sa okolo polovica hlási k Islamu, asi 40 % tvoria kresťania.

JAPONSKO SI PRIPOMÍNA STÉ VÝROČIE SLUŽBY EVANJELIZÁTORA V SLUMOCH
Tokio – ENI. Kresťania v Japonsku, odborové zväzy, zákaznícke jednotné družstvá a občianske skupiny si pripomenuli 100. výročie začiatku služby japonského evanjelizátora a sociálneho aktivistu reverenda Toyohiko Kagawa. Reverend Kagawa žil v rokoch 1888 až 1960. „Kagawa bol pacifistom aktívnym na svetovej scéne. Venoval svoj život tomu, že sa skláňal k slabým a chudobným, bývajúcim v slumoch, niesol bolesti trpiacich, ochraňoval tých, ktorých spoločnosť neprijímala, a zvestoval evanjelium“, povedali v prejave Shiro Abe a Sizuo Imai, zástupcovia Národnej komisie pre Storočnicu obetavého života Toyohika Kagawu.

ČERNOŠSKÁ FEMINISTICKÁ TEOLÓGIA OSLAVUJE 20. VÝROČIE
New York – ENI. Womanistická teológia – teológia afro-amerických žien, ktoré sa pozerajú na kresťanskú vieru cez prizmu skúsenosti žien čiernej pleti – slávi dve desaťročia. Za toto obdobie získala práca womanistického hnutia prominentné miesto v náboženských a akademických kruhoch v Spojených štátoch amerických, a jeho dôležitosť, ale i popularita tohto teologického prístupu stále rastie. Kedysi len hĺstka žien teologičiek, ktoré sami seba nazvali „Womanistky“, sa dnes rozšírila na amerických univerzitách, seminároch a teologických školách a má už medzi sebou pomaly tri generácie. Prívrženkyne tohto teologického prúdu sú vo vekovom rozpätí od 20 do vyše 60 rokov.

NÁBOŽENSKÍ VODCOVIA ODSÚDILI ZAUCHO, KTORÉ DOSTAL EXPREZIDENT TANZÁNIE
Nairobi – ENI. Kresťanskí a moslimskí vodcovia v Tanzánii odsúdili útok na bývalého prezidenta Aliho Hassana Mwinyiho. Prezident na dôchodku vyzval k pokojnej kresťansko-moslimskej koexistencii v mieri a takisto k širšiemu používaniu kondómov pri predchádzaní šíreniu HIV a AIDS. „Je to hanebný a hrozný skutok. Odsudzujem ten útok“, povedal pre agentúru ENI anglikánsky arcibiskup Dar es Salaamu Valentino Mokiwa. „Podľa mňa je správne, ak politici hovoria o kresťansko-moslimských vzťahoch“. Tanzánsky súd poslal 13. marca na jeden rok do väzenia 26ročnému Ibrahimu Saidu, ktorý 10. marca vyfacoval ex-prezidenta Mwinyiho počas jeho príhovoru na oslavách narodenín proroka Mohameda, v ktorom sa zasadzoval za používanie kondómov.

Ekuména vo svete 14/2009

Trochu humoru do vlastných řad

Proč kající bohoslužby za 2 000 roků křesťanského antisemitismu?

Amen, říkám vám, že cokoliv jste NEUDĚLALI pro nejmenšího z nich, to jste neudělali PRO MNE. Takoví půjdou do věčných muk. Mt 25,45–46

Ráda bych Vám pověděla, jak vznikla myšlenka kajících bohoslužeb za 2 000 roků křesťanského antisemitismu. Ten vznikl už v prvních stoletích chybnou „teologií náhrady“, jako by Židé byli navždy Hospodinem zavržení, patří jim jen soudy a všechno zlé, co je prorokované pro ně, když se odvrátí od Hospodina. Nový Izrael je údajně pouze Církve, které patří všechna krásná zaslíbení Starého i Nového zákona. Bylo to při jednom ze zájezdů do Izraele, které jsem od roku 2002 již s 25 skupinami absolvovala jako zájezdy lásky a solidarity s Izraelem. Na okraji Jeruzaléma je Památník na oběti holocaustu, jehož součástí je tzv. údolí obcí, nebo také hřbitov obcí. Je to rozsáhlé území, z patřičné perspektivy mapa Evropy, průměrně v bludiště mezi vysokými kamennými sloupy, které jsou umístěné na území toho kterého evropského státu. Bylo nás několik, kdo jsme tam stáli před kamennými pomníky už neexistujících židovských obcí na území našeho státu. Hluboce se nás dotýkalo pomyšlení na těch 80 000 vyhaslých životů, na stovky již neexistujících židovských obcí, na kus navždy vymizelé zvláštní svěbytné kultury, který navždy zmizel z naší země. Plakali jsme, když jsme každý našli jméno své obce, modlili jsme se za zbylé Židy u nás a za Izrael, který z toho popela se zrodil a trvá z Boží milosti, čekaje

na vykoupení. Jistě, byla to zřůdná nacistická ideologie o čisté rase, která hnala na smrt do plynu naše židovské spoluobčany a která chtěla mimo jiné také českými hlavami vydlat Václavské náměstí v Praze. Podařilo se jí zlikvidovat na 60 000 dalších našich občanů nežidovského původu... Ale! Copak jsme byli tak zahlcení vlastní bolestí, že jsme neviděli mizet tu dávnou kulturu z našich měst a obcí? Je tak málo těch, kdo se snažili nějak pomoci s nasazením vlastního života, kdo mají svůj strom a jméno v Háji spravedlivých v Jad Ha Šem! Jak je možné smýt tu vinu za to, co jsme NEUDĚLALI DOBRÉHO NEJMENŠÍM BRATŘÍM Pána Ježíše? Můžeme se připojit k výzvě Mariiných sester z roku 2001 a uspořádat kající bohoslužby za 2 000 roků křesťanského antisemitismu, který vyvrcholil v Lutherově Německu holocaustem, při kterém Hitler citoval nenávislá slova proti Židům dávných církevních otců a reformátora Luthera. První taková mezinárodní kající bohoslužba se konala v Jeruzalémě v březnu 2001 pod heslem: Zořte sobě úhor! (Jr 4,3) Ano, tu špatnou setbu, která jako kletba visí také nad naším národem, je možné zlikvidovat jen hlubokou orbou pokání. Můžeme navštívit s kající skupinkou křesťanů všechna ta místa, kde už neexistují židovské obce, někde ani jediný Žid. A v některých můžeme uspořádat kající bohoslužby, tam, kde se najdou kající srdce, podobná Danielovu, který sám bez viny se kál za svůj národ.

Průlomové byly DNY IZRAELE NA KLADNĚ v roce 2006, následovaly Pardubice v roce 2007, pak České Budějovice a Terezín v roce 2008, v roce 2009 se našla skupina křesťanů, která touží pokáním otevřít nebe nad Českým Těšínem. Je naší touhou, aby to nebyla záležitost jen několika jednotlivců, ale aby na Pánem v mnoha ohledech v minulosti požehnaném Slezsku se odstranila i ta poslední překážka požehnání – naše vina v tom, co jsme dobrého NEUČINILI naším židovským spoluobčanům. Jak si mají ke své spáse zamilovat našeho Spasitele, Žida Ježíše Nazorejského, jak mají číst Nový zákon od Jeho žáků jako knihu pro ně napsanou, když nebudeme činit pokání? Jsem Pánu Bohu vděčná za všechny, kdo se přidávají, jejich srdce pláče se srdcem Božím a chtějí Ho potěšit láskou k Jeho vyvolenému lidu a pokáním za naši necitelnost v době, kdy se nenávisť a zloba pokoušela vyhladit nositele budoucího požehnání pro svět, až se do Jeruzaléma ke svému lidu ve veliké moci a slávě vrátí se svojí Církví židovský Mesiáš a náš Spasitel Pán Ježíš Kristus.

Ludmila Hallerová

Konference o Izraeli s kající bohoslužbou se koná ve dnech 18. a 19. září se zajímavým programem. Hlavní referent je Fredi Winkler z Izraele, Haifa – renomovaný průvodce Izraelem a důkladný znalec biblických proctví.

Bližší informace na rimanovi@post.cz

NAD BIBLÍ

Šlo o Letnicích o první křesťanské kázání?

O svatodušních svátcích jsme si opět připomněli dávné letniční dění, kdy moc Ducha proměnila velkou část shromážděných v první křesťanský sbor. Lukášovo podání ve Skutcích apoštolů 2,1-36 podrobně líčí ono neobvyklé dění: při Ježíšových učednících se projevil zvláštní účinky Ducha shůry, takže "začali ve vytržení mluvit jinými jazyky" (Sk 2,4). To vzbudilo mezi příchozími z různých stran světa velký údiv. Někteří nad tím "žasli a ptali se, co to má znamenat, jiní říkali s posměškem, že jsou opilí" (2,12-13). Pak následuje vystoupení učedníka Petra jako další překvapivé dění: původem prostý rybář se odvažuje vystoupit na veřejnost, aby ono neobvyklé dění vysvětlil. Jeho dlouhý projev zaujímá dvacet tři následujících veršů (v. 14-36) a následný dovětek ještě další tři (v. 38-40). Můžeme tento Petrův projev pokládat za první kázání, jehož odezva vedla k založení Kristovy církve? Zde je dobré si připomenout, co vlastně znamená v naší řeči slovo kázání, které nám jazykově souvisí s pojmem kázně. Podle etymologického slovníku znamenal původně výraz "kázat" na něco ukazovat a vysvětlovat - z prapůvodního "osvítit". V některých jazycích je tento pojem odvozen od latinského prae-dicare (např. Predigt, preaching), doslova: mluvit před sebe, o něčem vypovídat, až i vychvalovat nebo vyčítat. Obdobou je výraz sermon (v

angličtině a francouzštině) odvozený od latinského sermo - rozhovor, proslov, řeč. Petrův letniční projev dobře odpovídá všem těmto ukazatelům, a tedy i způsobu kázání, jak mu rozumíme dodnes. Ale odpovídá tomu i vnější způsob Petrova vystoupení. V našich biblích čteme, že Petr "vystoupil.., pozvedl hlas a oslovil je" (Sk 2,14) - vůkol shromážděné. Onen archaický způsob "pozvedl hlas", jak to zní i v původním textu, má zdůraznit význam jeho vystoupení, když se odvážně ujal slova. (Na tomto místě čteme kupodivu v Bibli 21, že Petr k nim jen "hlasitě promluvil", takže ona původní textová závažnost je snížena na pouhou akustickou stránku. Naproti tomu, na obdobném místě (Sk 4,24), kde jde o modlitbu, je v Bibli 21 původní smysl zachován: "svorně pozvedli hlas".) Pozoruhodné je i Petrovo oslovení posluchačů - jakoby slavnostním způsobem: "Muži judští a všichni, kdo bydlíte v Jeruzalémě, toto vám chci oznámit, poslouvejte mne pozorně." A následuje vysvětlení letniční události ve smyslu předpovědění proroka Jóele. (I na tomto místě je v Bibli 21 zbytečně setřen původní kazatelský kolorit jednoduchým překladem: "Chci vám něco oznámit, dobře mne poslouvejte".) O Petrovi víme z evangelijních podání, že nejednou osvědčil svou zvláštní pohotovost v řeči i jednání. Ale tentokrát se projevuje pod mocí Ducha

svatého i jako pohotový kazatel, který opřel své kázání o klíčové texty z Písma. A na nich založil své přesvědčivé svědectví o ukřižovaném Ježíši, kterého "učinil Bůh Pánem a mesiášem - Kristem" (Sk 2,36). - Závěr celého letničního oddílu pak dosvědčuje, že Petrovo kázání mělo i působivý ohlas. Jeho posluchači "byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: co máme dělat, bratři?" (Sk 2,37). Petr jim i na tuto otázku pohotově odpovídal.

Jiří J.Otter

Změna účtu

Rádi bychom vás upozornili, že jsme v rámci snižování nákladů přistoupili ke změně bankovního ústavu Kostnické jednoty. Je to nyní Poštovní spořitelna, nový účet má číslo

228961190/0300
a byl založen 16. dubna 2009.
Stávající účet u České spořitelny ponecháme v provozu minimálně do 31. srpna 2009, po tomto datu bude definitivně zrušen.
Prosíme vás, abyste tuto změnu zaregistrovali a upravili své případné bankovní příkazy.
Pro ilustraci uvádíme, že touto změnou bychom měli ročně ušetřit kolem 5.000,- Kč.
Děkujeme za pochopení.
Za Kostnickou jednotu
Tomáš Paulus

Staré časy v Nové Lysé

Historický obrázek z konce 17. století

Pokračování z minulého čísla

Pohladiv Jiříka po boubelaté tváři, uspokojil hospodyni i Lidušku, že za zlým úmyslem k nim nepřichází, a zeptal se po hospodáři, který, jak dobře znamenal, z nenávisti proti kněžstvu kamsi prý zalezl. „Je to bručal starý," omlouvala jej Peřinová. „To on vždycky tak dělá, přijde-li k nám pán od stavu duchovního."

„Doufám, že si ho udobřím," poznamenal kněz dobrácky, a vykročil směrem k domovním dveřím. Peřinová po jeho boku. Došedši ke komoře otevřela dvéře.

„Pantáto, tuhle velebný pán vám něco chce."

„Velebný pán jde hledati knihy, vím," zahučel Peřina. „Je to marné, u mne žádných knih, velebný pane, nenajdete. Pan pater missionarius s pány komisary hledali tu několikrát a marně. Co jsme měli, vzali nám hned poprvé a spálili v zámeckém dvoře a na rynku. Račte si práce ušetřiti."

„Podívám se přece," prohlásil kněz pevně. „Ti první neuměli visitýrovati. Na knihy se musí hlouběji do země. Takhle do sklepa pod sýpkou."

Peřina se zarazil.

„Už venkoncem prohledán a propokán, velebný pane!"

„V zadním levém koutě dosud prý nikdo nekopal."

Peřinovi sebou prudce trhli jako ranou blesku zachvacení.

„Máte prý tam uloženou šestidílnou biblí a knih jiných dobrý tucet. A míváte prý také u vás tajná shromáždění, aby o nich páni komisaři nevěděli. A tu prý čtete ty knihy církví zatracené."

„Odkud tohle všechno velebný pán

vědětí ráčí?" užasl Peřina. „Velebný pán přece z daleka."

„Velmi z daleka," potvrdil kněz. „A až tam jde o vás pověst jako o tvrdém, zarputilém staré víry následovníku. A na cestě přesvědčil jsem se, že zpraven jsem dobře."

Peřinovi zbledli a podívali se jeden na druhého. Pavel, že by? Vtom vstoupil Pavel do komory. Otec uzřev jej, vzkyplěl hněvem a přiskočiv k němu mocně jím zatřásl.

„Cos myslil, vrtohlavče, žes na otce svého osudné svědectví vydal!"

„Neublížíte mu, hospodáři!" zakřikl Peřinu kněz. „Byl bych k vám i bez něho najisto cestu našel. Pavel měl se v hovoru věru opatrně. Ale nyní připravte světlo a poďme do sklepa. Podívám se, co kryje v sobě jeho temnota!"

Zjev ustrašené v síni se tetelící Lidušky jej dojal.

„Nebojte se, panno," těšil ji hlasem jak možno nejpřjemnějším. „Jdu se na knihy vaše jen podívat."

„Takhle nás každý těšil," zabručel za jeho zády Peřina. Posledním zoufalým pohledem rozhlédl se po domácích, a za chvilku s knězem sestupovali po kamenných schodech. Již několikrát kráčel touto cestou, provázeje do temna reformační komissaře. Vracel se pak vždycky vesel, s chválami a díky Pánu Bohu za zázračnou ochranu svatých jeho pokladů. Zato nepřátelé pokaždé zuřili, když bylo jim s nepořízenou odejítí z domu, o němž jisti byli, že v něm bují plevel kacřstva. Jak asi dnešní visitace skončí? Cítil, že dosud žádnou výpravu nepodnikal s takovým strachem, jako tuto. Duše jeho vznesla se v horoucí modlitbě ke trůnu Otce, jenž dopuštěním svým

pevnost víry svých dítek zkouší a slzy jejich počítá.

Peřinová ohlédnuvši se uzřela vrata dosud otevřená, v nich zástup čumících dětí a za nimi starou Jandlici, opírající své shrbené tělo o sukovitou hůl. „Ta zde chyběla," pomyslila si. „To ji můžeme čekat na zvědy" A poslala Lidušku vrata zavřítí. Stará Jandlová znamenajíc to odešla a děti ustoupily, dívající se pak toliko skulinami.

II. VISITACE

Přišedše do sklepa, oba muži se zastavili a kněz rozhlédl se po chabě osvětlené prostoře. Potom chopiv se louče, zaměřil do levého kouta: „Zde budeme kopati!" Peřina třímal v ruce motyku a rozmýšlel se.

„Velebný pane, prosím, smilujte se a nechte mi ty knihy. Jsou po otci. Slibuji vám tu, že se jich nikdy více netknu a v nich čísti nebudu, když tomu svatá církev nechce."

„Slibu tak těžkého na vás nechci," děl kněz důrazně. „Kopejte jen!"

Zdlouhavě a s patrnou vnitřní bolestí dal se staroch do krušné práce. Páčil kámen po kameni, a bylo mu, jakoby každou ránu přímo u srdce cítil. Kněz bedlivě mu loučí svítil a co chvíli pobízel jej k rychlejší práci. Peřina vyhodil poslední kameny z jamky. Před dychtivými zraky kněze objevila se dubová hrubě okovaná truhlice.

„Nu konečně," vydechl.

Peřina odložil motyku a opřel se o vlhkou stěnu sklepa, aby si odpočinul. Byl tak vysílen tou prací bolestnou, že nebyl více pohybu mocen.

Napsal Antonín L. Berger

Pokračování příště

Čí války byly ty husitské?

S výročí bitvy u Lipan (30. 5. 1434) přetřásává se otázka národní zhoubnosti válek t.zv. „husitských". Je to správné a užitečné. Protože každá válka je strašná, každá je pustošivá a nepravdivá - a žádná nekončí nějakým nebo něčím podpisem.

U těch husitských je ale dobré navíc si připomínat, že to netáhl Hus na Němce a papežence. Ale že u jejich zrodu je teologicky, eticky i organizačně zhroucená církev... koncil... zrada... sadistická vražda jednoho z největších duchů středověku... a hordy křížáckých zabijáků pošťvaných vraždit, loupit a pustošit jménem Božím.

Nedivme se, že i tato válka byla zlá, nespravedlivá a vleče se vlastně dodnes. Podivme se spíše, jak a proč ji tolik klášterů a bohatých měst v napadené zemi podporovalo. A proč a kým se hanobí jakožto „husitská".

Ilja Herold, iherald@upcmail.cz

Výzva! Nejen vzpomínky.

K desátému výročí smrti bratra Jana Vondry a k blížícímu se stému výročí jeho narození vyšla kniha dokumentů a vzpomínek na středisko biblických kurzů „Sázava". K vydání ji připravil syn, Jan Vondra mladší, kterého mnozí z nás, kteří jsme střediskem prošli, pamatujeme jako malého kloučka – Broučka.(Brouka!). V úvodu vypsal, co dalo podnět ke vzniku knihy a poděkoval všem pamětníkům, kteří přispěli svými vzpomínkami.

Kolik času a práce kniha stála, je těžko si představit! Popisky pod dobovými fotografiemi, datování zachycených událostí, mapky se zakreslením místa,na němž tábor stál, letecké snímky, fotografie zachovalých zápisů, které autora provázely svými vtipnými malůvkami atd.atd.! Dvě základní dokumentární řady – deník z let 1948 – 1949 a výroční zprávy z let 1946 – 1955 doplňují deníky účastníků a současné vzpomínky. A těch snímků!

Z textů líčení „Co předcházelo, než to začalo" Jiřího Staňka a „Kořeny Sázavy, první léta" od Melanky Keřkovské, doplněné reflexí významu střediska Radka Nováka a Jana Pokorného, zařazují knihu nejen do vzpomínkové literatury. Jde o svědectví o životě českobratrské církve evangelické v letech, o nichž se dnes mluví jako o letech totality. Byla jimi opravdu? Nevytvářeli tu lidé, kteří se shromažďovali k četbě a studiu biblických knih, prostor svobody, myšlenkové svobody? A jaký vliv tento pobyt měl nejen na ty, kteří se rozhodovali pro studium bohosloví nebo už studovali? A kteří faráři se spolupodíleli na programu Sázavy? V první řadě však celý života běh, ale zvláště léta působení „ředitele Vondry", přesněji řečeno „bratra Vondry" a ono propojení života střediska s životem členů sázavského sboru je jedinečným svědectvím.

Na první pohled se zdá, že kniha má cenu pro tehdejší účastníky, kterým připomene kus jejich života. Není tomu tak. Textová a obrazová příloha spolku s rejstříkem a anglickým a německým sumářem může napomoci všem mladším, kteří studují postavení a postoje naší církve za minulého režimu, aby se osvobodili od černobílého vidění. Kolik bohatství, možností i naděje je tu skryto i pro budoucnost!

Knihu „Sázavský deník" vydal Jan Vondra vlastním nákladem. Je k dostání na půdě českobratrských evangelických sborů v Brně. Ale též v knihkupectví Kalich. Stojí 180 Kč. Nenechte si její koupi ujít!

Milena Šimsová

Sedm zastavení nad večerí Páně

POKRM NADĚJE + VÝHLED K BERÁNKOVĚ SVATBĚ

Jedním ze znaků toho, že se člověk bojí, je to, že přestane jíst. Nejednou jsem měl takovou žaludeční nervózu, že jsem nebyl schopen pozřít sousto. Výjimkou je čokoláda, kterou mohu konzumovat v jakémkoli stavu. Strach z toho, co přijde, skutečně bere člověku mnohé a mimo jiné i chuť k jídlu. Když potom člověk sebere odvahu, začne opět jíst. Večeře Páně je tu i proto, abychom sebrali odvahu. Odvahu potřebujeme proto, abychom byli schopni podívat se do budoucnosti. Abychom ale měli odvahu podívat se dopředu, potřebujeme vědět, jestli nějakou budoucnost máme a kam směřuje. Jinými slovy, jestli máme naději, že události, kterými procházíme, skončí dobře. Večeře Páně je vlastně jakousi občerstvovací stanicí na naší cestě dopředu, za Pánem Ježíšem Kristem. Ale pozor. Ve večeri Páně nedostáváme pouze odvahu dívat se do budoucnosti. Večeře Páně tuto budoucnost obsahuje. Například pro umírajícího člověka je tato slavnost večerí oslavující jeho věčný život, do kterého právě vstupuje.

Pojďme si nyní připomenout jedno výrazné místo z Bible. „Když to řekl, vzal chléb, vzdal přede všemi díky Bohu, lámal jej a začal jíst. Všichni nabyli dobré mysli a přijali pokrm." (Sk 27,35) Tato slova nejsou

vzata z ustanovení večere Páně, přestože se mu velice nápadně podobají. Toto se stalo během Pavlovy cesty do Říma. Loď, na které byl eskortován, se dostala do silné bouře a hrozilo ztroskotání. Ve chvíli největšího strachu a beznaděje vystoupil Pavel a tímto způsobem všechny pasažéry uklidnil. Přestože na první pohled vidíme zřetelnou souvislost tohoto textu se slovy ustanovení večere Páně (vzal chléb... vzdal díky... lámal), není nutné příliš přetěžovat tento text směrem k večeri Páně. Stačí tuto souvislost cítit a konstatovat, že Pavel pozval všechny spolucestující k večeri, která jim dala novou naději. Přesně tento motiv je obsažen, respektive musí být obsažen i ve slavení večere Páně – každý, kdo přijme pozvání ke stolu Páně, dostává novou naději pro svůj život, ať se nachází v jakkoli bezvýchodné situaci. Tato naděje vyplývá z jistoty, že ke stolu nás zve vzkříšený Pán. A když už mluvíme o naší budoucnosti, spojme večeri Páně ještě s jedním motivem, který povzbuzuje naši naději. V tu noc, kterou byl Pán Ježíš zrazen, pozval učedníky k večeri, která je měla ujistit, že po blížící se noci přijde rozbřesk, záchrana, východisko. „Pravím vám, že již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu s vámi pít kalich nový v království svého Otce." (Mt 26,29) Nyní spolu

pijí provizorní víno, čeká je ale víno nové. Zvěstovat smrt Páně, dokud On nepřijde znamená, že přijde něco zásadně nového a slavného – svatba Beránkova. Večeře Páně je potom předehrout, či předzvěstí této slavné svatby. Lásku, kterou zde prožíváme v náznaku a chudobě, budeme prožívat ve skutečnosti a slávě. To je také důvod, proč v první církvi neslavili večeri Páně v pohřebním hávu, ale s radostným a netrpělivým očekáváním druhého příchodu Pána Ježíše Krista. Každá večere Páně je znamením přicházejícího Krista, jehož příchod se nezaдрžitelně blíží.

Večeře Páně je předjímkou budoucí hostiny. Jak už ale bylo řečeno, je v ní skryt nejen nadějný výhled k přicházejícímu Království, ale sama v sobě tuto budoucnost obsahuje. To zásadní a rozhodující pro naši budoucnost se odehrává již na této zemi. To, co slavíme zde a nyní při večeri Páně, tedy vykoupení na základě smrti Pána Ježíše, to budeme slavit i na té přicházející svatbě. Slavíme a budeme slavit Kristovo vítězství. Je to ale vítězství vybojované na kříži. A to nikdy, ani na té budoucí hostině, nezmizí. Právě naopak. Je to svatba Beránka, toho obětovaného, ale zmrtvýchvstalého.

Roman Toušek

Pokračování příště

Jdi a jednej také tak!

Dokončení ze str. 1
Zákoník se nedal odbýt. „Dobře, ale kdo je můj bližní?“ Jak mu rozumíme! Všechny přece rádi mít nemůžeme. A co je práce s tím, abychom vyšli se svými lidmi. A byl to Samaritán, dnes bychom řekli Samařan. Ti byli židovského původu, ale jejich předci nešli do zajetí. A když se pak emigranti vraceli domů, moc je nevítili. Báli se, že budou zatlačeni do kopců, což se také stalo. Poslední samařské vesnice zanikly v minulém století v roce 1947!
Ježíšovi posluchači vidali obchodníky, jak chodí po celé zemi, ale neměli je rádi, i když se potřebovali. Známe to asi pole toho, jak si naši předci představovali dobré muže s přenosným krámkem. Přesto, že pro Samařana-obchodníka byl čas peníze a cesta mezi Jerichem a Jeruzalémem byla pěkně nebezpečná. Ostatně ti „lupiči“ mohli být původně osvobozenectí partyzáni a obchodník se mohl stát dobrou kořistí. A kdo ví, proč přepadli toho pocestného, který tu teď bezmocně leží?
A nelze se divit knězi, že pospíchal dál. Znalec zákona by na jeho obranu pověděl, že třeba měl mít službu v Chrámě a nemohl se dotknout člověk, který je třeba mrtvý. To by byl ze služby kolik dní vyřazen, než by se očistil.
Ježíš kněze ani levítu neomlouvá ani neodsuzuje. Někdo leží u cesty, nemůže dál a lidé ho mšejí. Mají své cíle, své úkoly a možná důležitější než se zdržovat s neznámým neperspektivním člověkem!
Překvapí, že se zastaví Samařan. A jen proto, že byl „milosrdnstvím

hnut“. Ostatně dát se pohnout soucitem chápal starověk jako slabost. Je to přece břemeno. Spoluúčast spíše člověk přepadne, ovládne, přemůže. Ostatně i to moderní „být pohnut“ vyjadřuje pasivitu člověka, který je kořist svého citu, má „měkké srdce“..
V Ježíšově vyprávění jsme neslyšeli, kdo a proč byl zraněný ani kdo byl ten Samařan, zda poznal v raněném Žida, Galilejce či Římana. Člověk viděl v člověku člověka. A nedalo mu to a zastavil. Ošetřil jeho rány nejdřív vínem a pak olejem, po tehdejším způsobu. Obvázal ho a vysadil na mezka, zavezl do karavanse-railu, Kraličtí říkají případně do hospody. Dělal, co mohl až do rána, to už musel dál.
Ráno vyřal – v řeckém originálu je slovo, které můžeme přeložit „vyhodil“ – dva denáry. To byl výdělek za dva dny práce a dal je majiteli karavanse-railu s tím, aby to zatím „napsal na futro“, bude-li třeba víc, že mu to nahradí při zpáteční cestě..
Ostatně to je příběh, s kterým nebudeme jen tak hotovi. Jako František Tichý, ten malíř a grafik s ním nebyl hotov do konce života. Proto asi také vkreslil Ježíšovu podobu do tváře toho, kdo ošetřuje. Ostatně to tak chápal i Mistr Jan Hus. Po středověkém způsobu vyložil Samaritána jako Krista, raněného jako hříšníka, víno a olej jako svátosti, hostinského jako papeže, hospodu jako církev. A ty dva denáry jako meč duchovní a světský, který svěřil Kristus papeži. Husův výklad má tu nevýhodu, že jako alegorie vede k diváctví, že si člověk může říci: „Aha, jde o svatý

příběh. S mým životem a s naším světem nemá mnoho společného.“ Naproti tomu Ježíš svůj příběh zajišťuje tím, že položí otázku zákoníku – útočnou a podnětnou: „Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?“
Co zbývalo zákoníku, než říci: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.“ A podobně jako na začátku rozhovoru, opět Ježíš končí způsobem rozkazovacím: „Jdi a jednej také tak!“
Imperativ evangelia nám brání, abychom se spokojili s náboženským indikativem. Pán Bůh nás má rád, poslal svého Syna a na ničem dalším nezáleží. Ale právě že záleží! Nejen tedy: „Jednej podle toho, co je v Zákoně a budeš živ!“ Ale i „Jdi a jednej také tak!“ Ježíšovo slovo má v rozhodujících chvílích za sebou vykřičník!
A samozřejmě nemluví abstraktně, neříká „každý“ nebo „všichni“, ostatně nejde vlastně o to, kdo je můj bližní. Ale, komu jsem já bližním, komu se mám stát bližním.
Ostatně nejde o to, koho si vyberu za bližního podle svých měřítek, třeba i náboženských, národních, rasových, zda je ten člověk přizpůsobivý nebo nepřizpůsobivý, hodný nebo zlobivý. Ježíš přichází se svým slovem, aby se dotkl našeho srdce, aby nás obrátil správným směrem, abychom už nebyli jen diváci na výstavě, ale byli připraveni na chvíli, kdy se nám postaví do cesty nebo položí u cesty (či silnice) člověk, jemuž se máme stát bratrem. Přijměme toto slovo do srdce a jděme a jednejme jako ten Ježíšův milosrdný Samařan!
Jan Šimsa

Pozvání na festival Freakfest 2009

Ahoj lidi!
S měsíčním předstihem zasílám v příloze pozvánku na festival Freakfest 2009, tak jak mi ji

poslal hlavní organizátor festivalu - Patrik Soukup z Občanského sdružení Jesusfreax:
Pokud již v těchto dnech plánujete letní dovolenou a máte rádi

dobrou muziku, zaškrtněte si v kalendáři předposlední červnový víkend. To se totiž skuteční už pátý ročník alternativně zaměřeného hudebního festivalu Freakfest.
Headlinery letošního ročníku jsou slovenští Out of control, kteří v Čechách vystoupí vůbec poprvé. Dalším tahounem budou polští Anastasis nebo němečtí Sacrificium, které už publikum Freakfestu dobře zná. Z českých potvrzených interpretů zahrají Projevy radosti, Up!great nebo Run(a)way. Libůstkou jistě bude i vystoupení německého dua On a Sunday. Další interpreti jsou stále v jednání. Těšit se můžete i na stále se rozšiřující umělecký program Artstage, kde zahrají divadelní soubory Kairos2 a Střep a zazní zde recitály mnoha umělců. Nebudou chybět ani semináře a workshopy, čajovna, noční kino nebo oblíbené půlnoční mše.
Freakfest se letos uskuteční 18. - 21. června na novém místě v kempu Buňkov v Břehách u Přelouče (Pardubický kraj). Více informací o festivalu najdete na www.freakfest.cz
TAXE HEZKY BAVTE!
your in Christ
daggie
ICQ: 489-775-990
Skype: daggie_cz
e-mail: jesus4all@seznam.cz
<http://dagg.blog.cz>
<http://themission.blog.cz>

Inzerce

SBOR ČCE v NOVÉM JIČÍNĚ nabízí na faře podkrovní prostory k rekreaci. (2 pokoje x 2 lůžka, sociální zařízení). V okolí je mnoho památek, možnost výletů do nedalekých Beskyd. Tel.: 556 707 882, mob. 732 638 517
č. 26

Pozvánky

MISIJNÍ ODBOR KOSTNICKÉ JEDNOTY pořádá i letos seminář křesťanské psychiatrie a pastorage se švýcarskými lektorkami.
Místo konání: Bethel, Litoměřice
Kdy: začátek večer ve středu 30. září, závěr odpoledne, příp. večer v pátek 2. října
Lektorky budou k dispozici k rozhovorům i v sobotu 3. října.
Náměty:
* Nový život – nová identita,
* Strach
* Naslouchající modlitba
Příhlášky do konce srpna: bethel@email.cz
Informace: Ludmila Hallerová, Ve Vilách 7, 140 00 PRAHA 4 – Michle hallerova@volny.cz
tel.: 242428814 (774 572 671)

SBOR ČCE v ČASLAVI oslaví 21. 6. 2009 při sborovém dnu **225 let od založení sboru a 140 let od dokončení stavby kostela**. Hostem bude br. farář Jan Čapek, který bude při dopoledních bohoslužbách (od 9 hodin) kázat, odpoledne od 14.00 hod. bude přednášet na téma „Evangelictví v toleranční době a dnes“. Po bohoslužbách zazpívá seniorátní pěvecký sbor. Zveme nejen ty, kteří mají k Časlavi osobní vazby.
Za staršovstvo sboru farář Pavel Jun

Oznámení

INFORMACE Z ADMINISTRACE

Ze závažných důvodů jsou omezeny hodiny v administraci v pondělí – pátek od 10.00 do 12.00. V odpoledních hodinách jsou administrativní práce vykonávány doma a k dispozici je: Mobil TÁMAR KOČNAROVÉ 774500475, nebo e-mail: ta.ko@volny.cz. V případě potřeby je možné kontaktovat také redaktora LADISLAVA MEČKOVSKÉHO mobil 731135967, nebo předsedu Kostnické jednoty BOHUMILA KEJŘE mobil 608751 401. Děkujeme za pochopení.

EVANGELICKÝ TÝDENÍK - KOSTNICKÉ JISKRY
Vydává Kostnická jednota
Redakce a administrace v Praze 2, Ječná 19, PSČ 120 00, tel.: 224 919 607, e-mail: ET.KJ@worldonline.cz
www.evangelickytydenik.cz
Řídí redakční rada.
Redaktor: Ladislav Mečkovský
Uveřejněné příspěvky nemusí vždy vyjadřovat stanoviska vydavatelů. Nevyžádané materiály redakce nevrací, ani neuschovává.
Celoroční předplatné 440 Kč, jednotlivé číslo 10 Kč. Č.ú.: 228961190/0300
Tiskne Grafotechna
Distribuci provádí společnost *Mediaservis s.r.o., Zákaznické centrum, Moravské nám. 12D, 659 51 Brno. Příjem objednávek tel.: 541 233 232, fax: 541 616 160, e-mail: zakaznickecentrum@mediaservis.cz, příjem reklamací: 800 800 890.
*A.L.L.Production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234092851
Registrační číslo MK ČR: E 365
ISSN 0139-505X

Bohoslužby

SENIORÁT PRAHA - MĚSTO

Českokatolická církev evangelická
PRAHA 1 - Deutschsprachige Evangelische Gemeinde Prag; Ne 10.30 sv. Martin ve zdi; f Ulrich Biskamp
PRAHA 1, NOVÉ MĚSTO; Ne 9.30 Klimentská 18; f Eva Halamová
PRAHA 1 - STARÉ MĚSTO; Ne 9.30 Salvátorská 1; f Josef D. Beneš
PRAHA 2 – VINOHRADY; Ne 9.30 Korunní 60; f Ester Čásková
PRAHA 3 – JAROV; Ne 9.30 U Kněžské louky 9; f Elen Plzáková
PRAHA 3 - ŽIŽKOV I; Ne 9.30 Prokopova 4/216; f Christof Lange
PRAHA 3 – ŽIŽKOV II; Ne 9.30 Čajkovského 10; f Jaromír Strádal
PRAHA 4 – BRANÍK; Ne 9.30 Modřanská 118; f Luděk Rejchrt
PRAHA 4 – MODŘANY; Ne 9.30 Písková 6; f Zvonimír Šorm
PRAHA 4 – NUSLE; Ne 9.30 Žateckých 1169/11; f Irena Škeřiková + f Marta Zemánková
PRAHA 4 – JIŽNÍ MĚSTO; Ne 9.30 Donovalská 1862; f Michal Šourek
PRAHA 5 – RADOTÍN; Ne 9.30 Na Betonce 14; f Lýdia Mamulová
PRAHA 5 – SMÍCHOV; Ne 9.30 Na Doubkové 8/2040; f Ivo Mareš
PRAHA 6 - DEJVICE – BUBENEČ Ne 9.30 Dr. Z.Wintera 15/746; f Petr Hudec + f Abigail Hudcová
PRAHA 6 – STŘEŠOVICE; Ne 9.30 nám. Před bateriemi 22; f Pavel Pokorný + f Marta Zemánková
PRAHA 8 – KOBYLIS; Ne 9.30 U Školské zahrady 1/1264; f Miroslav Erdinger + f Miloš Rejchrt
PRAHA 8 – LIBEŇ; Ne 9.30 U Pošty 1098/6; f Roman Mazur
PRAHA 9 - HORNÍ POČERNICE; Ne 9.00 Třebešovská 2101/46; f Petr Firbas
PRAHA 10 – STRAŠNICE; Ne 9.00 Kralická 4; f Pavel Klinecký
PRAHA 10 – UHRÍNĚVES; Ne 9.00 Husovo nám. 378; f Vladimír Pír
PRAHA 10 – VRŠOVICE; Ne 9.30 Tulská 1/14; f Jiří Ort
Ochranovský seniorát - Praha 4, Michelská 1/7, Ne 9.30; f Eva Šormová

Církev bratrská
PRAHA 1 – STARÉ MĚSTO, Ne 10.00 Soukenická 15, Grulich a Plchot
PRAHA 2 - NOVÉ MĚSTO, Ne 9.30 Římská 43, Mošner P.
PRAHA 3 – ŽIŽKOV, Ne 9.45 Koněvova 23, Kaleta B.
PRAHA 4 - JIŽNÍ MĚSTO, Ne 17:00 Cílkova 639, Robert Filip
PRAHA 4 – ŠEBEROV, Ne 10:00 V Ladech 10, Robert Hart
PRAHA 5- SMÍCHOV, Ne 9.30 Vrázova 4, B.Matulík
PRAHA 6 – DEJVICE, Ne 10.00 Hotel Krystal, J.Martůho 2, Heczko S.
PRAHA 9 – ČERNÝ MOST, Ne 10.00 Stoliňská 2502/41b, Grulich
PRAHA 9 – HORNÍ POČERNICE, Ne 9.00 Ve Žlábku 168, Kloubek
PRAHA 13 – Ne 10.00 Mezi Školami 2475/29, M. Šrámek
PRAHA – MEZINÁRODNÍ SBOR, Ne 10.30 Peroutkova 57, Waldrop

Bratrská jednota baptistů
PRAHA 3, Ne 10. 00 Vinohradská 68
PRAHA 3 (rusky mluvící), Ne 17.00 Vinohradská 68, Genadij Gavrillov
PRAHA 3 (mezinárodní), Ne 11.00 Vinohradská 68, Gareth Morris
PRAHA 4 – PANKRÁC, Ne 10.00 Na Topolce 14, Jáchym Gondáš
PRAHA 6, Ne 10.45 Nad Habrovkou 3, Keith Jones

Evangelická církev metodistická
PRAHA 2 – NOVÉ MĚSTO, Ne 9.30 Ječná 19, f A. Procházková
PRAHA 9 – HORNÍ POČERNICE, Ne 9.30 Křovinovo nám. 12, f P. Hradský
PRAHA 10 – STRAŠNICE, Ne 10.00 Vilová 26, f P. Kuchynka